

[Hoiger K. Nielsen]

skal man have det, man kalder en normalisering på ejerboligmarkedet, som fru Pernille Sams og andre er så interesseret i, skal priserne falde yderligere, måske med 25 pct.

Jeg ved ikke, om det er en rigtig vurdering, men der er helt klart tale om, at der er et forkert forhold mellem pris og folks muligheder for at komme ind. Hovedgrunden til det er jo ikke regeringens politik, men at inflationen er gået i stå. Det ved vi jo udmærket godt. Når man hører de borgerlige politikere, skulle man tro, at de advokerede for, at vi skulle have inflationsrater igen på en 10-15 pct. Så skulle vi nok få folk tilbage til ejerboligerne.

Men problemet er, at inflationen er gået i stå, og at de unge familier, der skal ind, risikerer at sidde på vandgrød resten af deres liv. Det vil de ikke af den grund, især dem, der er kommet i klemme de sidste år.

Jeg er helt enig med fru Pernille Sams i, at der er boligejere, der er i klemme. Men det er dem, der er kommet i klemme, vi godt vil give muligheder for at kunne blive boende i deres eget hus i stedet for at skulle flytte. Det er det, som er baggrunden for forslaget. Det er ganske enkelt sund fornuft, hverken mere eller mindre.

Jeg er meget tilfreds med, at sådan som jeg ser det, er der et flertal bag disse ideer. Jeg må indrømme, at fru Lissa Mathiasen var lidt orakelagtig i sine meldinger. Jeg forstod det ikke helt, det var ikke helt så klart måske, som jeg kunne have ønsket mig, men jeg forstod det sådan, at Socialdemokratiet er imod, at pensionskasserne skulle fritages for realrenteafgift.

O.k., kan vi se på andre løsninger om pensionskasserne, er vi meget villige til det. Jeg opfattede det sådan, at Socialdemokratiet er villigt til at støtte, at den almennyttige sektor får mulighed for at opkøbe ejerboliger. Det opfattede jeg. Jeg opfattede også, at Det Radikale Venstre var interesseret i det under forudsætning af, at vi bl.a. får løst en række økonomiske problemer.

Jeg er fuldstændig enig. Dette beslutningsforslag er jo, kan man sige, forholdsvis løst formuleret. Det er noget, der er tænkt på gennem lang tid. Men formuleringerne er bevidst temmelig løse, for at vi kan se på det i Boligudvalget. Vi lægger os ikke fast på en bestemt model på forhånd. Vi ønsker at få et resultat ud af det.

Jeg vil godt sige noget om de økonomiske konsekvenser, hvor boligministeren jo havde

vældig travlt med at sige, hvor meget det koster både for staten og kommunerne. Men samtidig skal vi jo også have med, at der kommer flere skatteindtægter ind i og med, at der bliver færre rentefradrag, så der bliver tale om, at staten får flere udgifter, men så sandelig også, at staten får flere indtægter, fordi de folk, der nu sidder i de boliger, ikke får det rentefradrag, de har som boligejere. Der er tale om et samlet regnestykke, som vi skal have gjort op, og som må indbefatte en totalbetragtning.

Der er flere ordførere, der har sammenlignet forslaget med boligpakken og med det forslag, vi havde til behandling tidligere i dag om midlertidig udleje. Det, vi foreslår her, er betydelig mere langsigtet end både boligpakken og det forslag, vi havde til behandling tidligere i dag.

I virkeligheden kan man godt diskutere, hvor relevant det forslag, vi havde til behandling tidligere i dag, er i forhold til dem, der er ude på lejeboligmarkedet. Hvor mange er i virkeligheden interesseret i at lave en tidsbegrænset lejeaftale på 1 år eller 2 år? Jeg tror ikke, det får særlig store konsekvenser i forhold til disse fordelingsproblemer, vi har på boligmarkedet. Det er jeg ikke sikker på at det gør. Ejerboligpakken har da slet ikke haft nogen effekt. Det ved vi jo udmærket har været en kæmpefiasko.

Det er da også muligt, at dette ikke er den endelige løsning. Men det er for mig at se en langt mere langsigtet løsning, og der er langt mere fast grund under fødderne i forhold til det, man ellers har foretaget sig fra regeringens side. Som sagt er der ikke tale om, at vi vil socialisere boligmarkedet. Der er tale om, at vi skal have fordelt vores boligmasse bedre. Vi har en situation, hvor man kan se, at man har kommuner, hvor der måske er bygget et nyt almennyttigt byggeri i den ene ende af byen, og så er der tomme boliger i den anden ende af byen.

Så siger vi: Er det ikke bedre, at man køber brugt i stedet for at købe nyt? Tag den familie, der flytter ud af et parcelhus, der måske kan sælges til de 650.000 kr., som ministeren nævnte for et hus på 130 m² – i en landkommune kan det være billigere endnu – og nyopførelsesprisen for almennyttigt byggeri ligger på 9.000-10.000 kr. pr. m², og det vil sige, at en bolig på 100 m² kommer op på omkring 900.000 kr., er det så ikke bedre, at vi ligesom køber brugt i stedet for at købe nyt? Det er dette forslag udtryk for: at man i den almennyttige sek-